

אריק לינדגרן: שני שירים
מתוך „האדם ללא דרך“

7

ממגדלה	באן
רוקנת המלה	בדממה זו המוחקת את הגבול
מוננת	בין המתיים הסיים
בצפרנה של האימה	ותשוקת המתיים הסיה
בלועות האפלים	מקום שמתסברים שני תצאים
מקום שרמחי קשמר-הקבוד	קסל-סמיות
גוֹדְרִים דְרָכֵיו של אשר-נצח	לשמע לאור
וטביצה	הנופל
באן	אט-אט ובהתגנב
בדממה זו המוחקת את הגבול	בבצרה
מקום שהאור נופל	בשהלילה בא
מקום שמאסירה המופקה	וכשהיום ריקן

סצר התחנה מתהלך
על אדמת הקתיד הצחיתה
בעוד אשר מבעד לסלון הסר הנגונית
הפמיות שוחקת בשעט

apikha
7/11/6 54

21

לנזר את הקאב	לאהב גלי דעת
שפסב בת-שחוק	להקשיב בקניחה
לדוח אגן הרחק	לאמת החזרת ופוצת
לתוף הנצח	להסתיר-לאצר לטיסה
לשוב לטל את אשר שנת	לחוש איך עולה החם
לשוב לשמש בצד הסורגים	אט אט
את רחשי הזמן המסיתים	צונט על סף השפחה
לחוש את הצצר	שב-נסוג אל מרחביה
הנאנק תחת הלם להבותיו	לבקש קלפה
לראות את שרואה הלשד ממרום עלנה	קדי לגלש
להסיצ נקתך	בהיר יותר
על אופנים סוכים היטב	בסברת העגנים

את תשוקתך
 לדעת כי המירע
 והמיטב
 יבואו עוד